

Arrest

nr. 232 266 van 6 februari 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Canadese nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 17 september 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 oktober 2019 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2019, terechtzitting waarop de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 9 januari 2020 om 10.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die op beide terechtzittingen *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat M. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij ter terechtzitting van 12 december 2019, en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij ter terechtzitting van 9 januari 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 13 januari 2018 dient de verzoekende partij een aanvraag voor het bekomen van een visum lang verblijf (type D) in, met het oog op een werkvakantie. Op 17 januari 2018 wordt haar een visum type D afgeleverd, geldig van 6 maart 2018 tot 6 maart 2019. Op 4 mei 2018 meldt de verzoekende partij zich

aan bij het gemeentebestuur om het verblijfsdocument waarop zij recht heeft te ontvangen (bijlage 15). Op 8 maart 2019 doet de verzoekende partij een aankomstverklaring (bijlage 3).

1.2 Op 29 maart 2019 dient de verzoekende partij een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) in, als partner in een wettelijk geregistreerd partnerschap met P. B., van Belgische nationaliteit.

1.3 Op 17 september 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die op 30 september 2019 aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht en die luidt als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 29.03.2019 werd ingediend door:

Naam: F(...)

Voornaam: R(...) K(...)

Nationaliteit: Canada

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: W(...)straat, (...) 9000 GENT

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

In casu deed betrokkene een aanvraag gezinshereniging met zijn wettelijk geregistreerde Belgische partner Mevrouw B(...) P(...) (RR (...)) in toepassing van artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: - de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;" Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende: "§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: [...] 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene niet meer samenwoont met de referentiepersoon.

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat de referentiepersoon sinds 10.07.2019 ingeschreven staat op het adres A(...)straat (...) te Gent.

De wettelijke samenwoning werd dan ook op 06.08.2019 door de gemeente stopgezet.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. (...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang op, omdat de wettelijke samenwoning tussen de verzoekende partij en haar voormalig wettig geregistreerde Belgische partner, in functie van wie zij een verblijfsaanvraag heeft ingediend, beëindigd werd.

2.2.1 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 51-2479/001, 116-117*).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij moet door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

2.2.2 Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 29 maart 2019 een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) indiende, als partner in een wettelijk geregistreerd partnerschap met P. B., van Belgische nationaliteit. Uit het administratief dossier blijkt tevens dat de wettelijke samenwoning was aangegaan op dezelfde dag.

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de wettelijke samenwoning op 6 augustus 2019 in onderlinge toestemming werd beëindigd. In het administratief dossier bevindt zich in dit verband slechts een interne nota van de Dienst Vreemdelingenzaken van 17 september 2019, waarin onder meer het volgende wordt gesteld: *“De wettelijke samenwoning werd dan ook op 06.08.2019 door de gemeente stopgezet.”*

De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen nog dat de verzoekende partij zelf erkent dat de wettelijke samenwoning werd beëindigd met de persoon in functie van wie zij gezinshereniging trachtte te verkrijgen, maar zij maakt niet duidelijk op welke manier dit blijkt uit het verzoekschrift (of elders). De Raad stelt vast dat het verzoekschrift op dit vlak ambigu is: de verzoekende partij verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing waarin wordt aangegeven dat zij niet meer zou samenwonen met haar wettelijke levenspartner en spreekt ook over het aansturen op een verzoening, maar hieruit blijkt op zich niet dat de wettelijke samenwoning zou beëindigd zijn.

Ter terechtzitting van 12 december 2019 wijst de waarnemend voorzitter op de door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen opgeworpen exceptie van gebrek aan belang, omdat de wettelijke samenwoning beëindigd zou zijn en de verzoekende partij dus niet langer aan de wettelijke voorwaarden voor gezinshereniging zou voldoen. Zij geeft aan dat zich in het administratief dossier slechts een interne nota over de stopzetting van de wettelijke samenwoning bevindt en wijst op de ambiguïteit van het verzoekschrift in dit verband. De verzoekende partij stelt hierop dat zij op basis van het verzoekschrift denkt dat er wel wettelijke samenwoning is, terwijl de verwerende partij stelt dat zij op basis van het verzoekschrift denkt van niet. Hierop stelt de waarnemend voorzitter de zaak ter zitting uit naar de terechtzitting van 9 januari 2020. Beide partijen nemen hiervan akte en geven aan een sluitend bewijs inzake het al dan niet nog wettelijk samenwonen aan de Raad te bezorgen.

Op 13 december 2019 maakt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de Raad een uittreksel uit het rijksregister over, waaruit blijkt dat de wettelijke samenwoning van de verzoekende partij met P. B. op 6 augustus 2019 met onderlinge toestemming werd stopgezet.

Ter terechtzitting van 9 januari 2020 wijst de waarnemend voorzitter de partijen op deze nieuwe informatie en stelt zij opnieuw de vraag naar het belang van de verzoekende partij. De verzoekende partij gedraagt zich hierop naar de wijsheid. De verwerende partij volhardt in haar exceptie.

2.2.3 Uit de op 13 december 2019 overgemaakte informatie blijkt onmiskenbaar dat de wettelijke samenwoning tussen de verzoekende partij en haar Belgische voormalige partner P. B. werd beëindigd.

Zoals hoger reeds aangegeven, was de op 29 maart 2019 ingediende aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) van de verzoekende partij gesteund op haar hoedanigheid als partner in een wettelijk geregistreerd partnerschap met de Belgische P. B.

Het *in casu* relevante artikel 40ter, § 2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie : 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen; (...)”

Het tevens relevante artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd : 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten. (...)”

Uit de bovenstaande bepalingen blijkt dat het hebben gesloten van een overeenkomstig een wet geregistreerd partnerschap met de Belg bij wie de aanvrager zich voegt, een absolute voorwaarde is om zich te kunnen beroepen op artikel 40ter, § 2 *juncto* artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet.

Het wordt door de verzoekende partij uitdrukkelijk erkend dat de aanvraag van 29 maart 2019 werd ingediend in functie van haar Belgische wettelijk geregistreerde partner. Het wordt door de partijen ter terechtzitting van 9 januari 2020 ook niet betwist dat de wettelijke samenwoning – een *“overeenkomstig een wet geregistreerd partnerschap”* – tussen de verzoekende partij en deze Belgische partner op 6 augustus 2019 is stopgezet. De verwerende partij kan dan ook gevolgd worden waar zij in haar nota met opmerkingen stelt dat de gemachtigde, na een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing, niets anders kan dan de betrokken aanvraag tot gezinshereniging opnieuw te weigeren, na te hebben vastgesteld dat de wettelijke samenwoning tussen de verzoekende partij en de referentiepersoon werd beëindigd. De eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing kan de verzoekende partij dan ook geen voordeel meer opleveren. Door zich ter terechtzitting van 9 januari 2020 slechts naar de wijsheid te gedragen, brengt de verzoekende partij ook geen andere elementen bij om het bestaan van het wettelijk vereiste belang aannemelijk te maken.

De exceptie van de verwerende partij wordt aangenomen.

2.3 Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend twintig door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE